

ת"פ 1907/02/16 - מדינת ישראל נגד ס.ע.- הנאשמת

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 1907-02-16 מדינת ישראל נ' ע'

בפני בעניין: כבוד השופט דרור קלייטמן
מדינת ישראל - המאשימה באמצעות עו"ד
אורית קליינפלד - שלוחת תביעות כפר סבא

נגד
ס.ע.- הנאשמת באמצעות עו"ד יוסף
מסארווה

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירות של הסגת גבול פלילית בהתאם לסעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (2 עבירות), חבלה במזיד ברכב בהתאם לסעיף 413 ה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והפרת הוראה חוקית בהתאם לסעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. לאחר ניהול הוכחות הורשעה הנאשמת, בנוסף, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בהתאם לסעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וזוכתה מביצוע עבירה של איומים.
3. בהתאם לכתב האישום, בתאריך 25.7.15 בשתי הזדמנויות שונות, נכנסה הנאשמת לחצר בני משפחתה הגרים בסמיכות אליה ואשר היא מצויה עמם בסכסוך ירושה, ניגשה לבלוני הגז, הוציאה אותם ממקומם והשליכה אותם לעבר הרצפה ומיד בסמוך לכך עזבה את המקום. בתאריך 20.1.15 עת גיסתה, הגרה בסמוך אליה ניקתה את רחבת שטח ביתה, ניגשה אליה הנאשמת וקיללה אותה ולאחר שזו ניסתה להרגיע אותה, הרימה הנאשמת שרפרף פלסטיק וזרקה אותו לעבר גיסתה ופגעה בידה ואף דחפה פסל קטן שעמד בסמוך והפילה אותו על רגלה של המתלוננת וגרמה לה לחבלות בכף רגלה ובזרוע שמאל. בתאריך 8.2.15, בעת שבן אחיה נסע ברכב שטח בסמוך לכיכר המזרקה בטירה, זרקה לעברו אבן ופגעה ברכב וגרמה לו לשריטות. בתאריכים 18.3.15 ו-27.4.15, נכנסה הנאשמת לחצר ביתם של בני המשפחה הגרים בסמיכות לה וחבטה באמצעות מקל במצלמות האבטחה. בהמשך אותו יום, כאשר חשדה בבן אחיה שמצלם אותה, ירקה לעברו אך לא פגעה בו. ובמעשיה אלו אף הפרה הוראה חוקית בדמות צו בית משפט שאסר עליה להתקרב לבני משפחתה ולהיכנס לדירתם.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד אורית קליינפלד, הצביעה על כך כי מדובר בצבר עבירות בעלות מאפיינים ורקע דומה, כאשר הנאשמת פועלת מבלי שיהיו כל בלמים להתנהגותה ופוגעת הן ברכוש והן בגוף. היא סבורה שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האירועים הנע בין מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל ונוכח העובדה כי מדובר בנאשמת חסרת עבר פלילי יש למקמה בשליש התחתון של המתחם ולגזור את עונשה לעבודות שירות וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשמים, עו"ד יוסף מסארווה, סבור כי על המתחם להתחיל ממע"ת ויש למקם את הנאשמת ברף התחתון של המתחם. הוא הדגיש כי בעבירה בה הורשעה הנאשמת לאחר ניהול הוכחות, מדובר במקרה בו המתלוננת היא שהגיעה לביתה של הנאשמת ולכן התנהגות הנאשמת היא על סף ההגנה העצמית. בנוסף, הוא מפנה לסכסוך העומד ברקע למעשיה של הנאשמת ולהתנהלות המתלוננים בהקשר זה. הוא מצביע על כך כי הנאשמת היא אישה המתגוררת בגפה, מתפרנסת מעבודות ניקיון ואין מי שיתמוך בה. היא אף הודתה וחסכה זמן שיפוטי ברובן של העבירות שיוחסו לה בכתב האישום ואשר על כן הוא עותר לענישה של מע"ת והתחייבות.

מתחם העונש

6. בשל הרקע לעבירות, אופי ביצוען והצדדים לסכסוך, יש לראות את כלל העבירות כמסכת עבריינית אחת ולכן אקבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות.

7. הערך המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיה של הנאשמת הינו שמירת שלמות גופו ושלוות נפשו של אדם וביטחונו האישי.

8. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, התחשבתי לחומרא בנזק אותו גרמה הנאשמת ובנזקים שהיו יכולים להיגרם ממעשיה.

9. לקולא, שקלתי בעיקר את מצבה של הנאשמת. כבר בתחילתו של ההליך נעשה ניסיון להפנותה לקבלת חוות דעת מהפסיכיאטרית המחוזית, ניסיון שלא צלח בעטיה של הנאשמת עצמה. התרשמתי מעדותה של הנאשמת שגם אם היא אכן מסוגלת להבין את מעשיה ואת הפסול הכרוך בהם, הרי שהבנתה מצויה ברף נמוך. התנהגותה של הנאשמת כפי שתוארה על ידי עדת התביעה ואף על ידי הנאשמת עצמה וכן התנהלותה במהלך הדיון עצמו מצביעים על כך כי מדובר בנאשמת המצויה בקרבה לסייג האחריות הפלילית. אין ליתן כל הצדקה למעשיה של הנאשמת אולם בבואי לגזור את עונשה יש להתחשב ברקע לביצוע העבירות ובסיבות שהביאו אותה לביצוען בהצטבר עם מצבה הנפשי. נראה כי תחושתה הסובייקטיבית של הנאשמת היא, כי היא מצויה בסכסוך בו היא עומדת בודדה מול בני המשפחה שכוחם רב משלה ואין בידיה הכלים להתמודד עמם.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.7.14) הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ב. ברע"פ (מחוזי חיפה) 33776-01-13 שמאמי נ' מדינת ישראל (10.7.13) התקבל ערעור של נאשם עמוד 2

אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.

ג. בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נ' אברהמי (3.1.13) הורשע נאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.

ד. בת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון למאסר על תנאי, קנס ושל"צ.

ה. בת"פ (עכו) 55530-13-06 **מדינת ישראל נ' מנאע** (19.3.14) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון למאסר על תנאי.

11. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בעניינה של הנאשמת הינו בין מאסר על תנאי לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית.

12. לא מצאתי בנסיבותיה של נאשמת זו שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, בין לקולא ובין לחומרא.

גזירת העונש

13. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי את העובדה כי מדובר בנאשמת ילידת 1962, חסרת כל עבר פלילי, אשר הודתה במרביתם של האישומים כנגדה וחסכה זמן שיפוטי, כמו גם עדויות של בני משפחה שהיה בהן על מנת להעצים את הסכסוך הקיים בין הצדדים. לקחתי בחשבון אף את נסיבות חייה של הנאשמת כפי שפורטו לעיל ובהשפעה שהייתה לנסיבות אלו על ביצוע העבירות על ידי הנאשמת. יש לקחת בחשבון אף את העובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2015.

14. אני סבור כי בנסיבותיה של נאשמת זו, אשר חיה בגפה ללא כל תמיכה ומפרנסת את עצמה, הטלת עונש בדמות עבודות שירות או אף של"צ תהווה פגיעה קשה.

15. **לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:**

א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים שלא תעבור עבירת אלימות.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים שלא תעבור עבירה של הסגת גבול פלילית או הפרת הוראה חוקית.

ג. קנס בסך 750 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מתאריך 10.1.18 וב-10 לכל חודש עוקב. היה ותשלום לא ישולם בזמנו, יעמוד כל הקנס לפירעון מדי.

איני גוזר פיצוי וזאת על מנת שלא להעצים את הסכסוך הקיים בין הצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ח, 27 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד צבע-רוזנצוויג, הנאשמת וב"כ עו"ד מסארוזה.